

EEN CATALOGUS VAN HET LEVEN

onze camera betrapt een vos in het veld
en wij leggen het vast
dan zien we een week lang geen konijn
en ook dit slaan we op, maar nu in onze lichamen
die nooit stoppen met het verwerken van data
als regenwormen die aarde verteren

langzaam leggen we een verbinding
we wijzen naar de dunne lijntjes tussen vos en konijn
en zeggen: daar, daar.
we ontdekken dat ze hetzelfde water drinken
en dezelfde boom bezoeken, een boom waar wij zelf
ook weleens geweest zijn
in het lege gras beginnen we het konijn te zien
en dan in het konijn de vos

in onze eigen taal nemen we deel aan het grote gesprek
we spreken over BATs, vleermuizen of pipistrelli
maar als niemand onze stem hoort gaat onze kennis verloren
worden onze voetafdrukken uitgewist door het zand

de natuurrichtlijn gaat altijd over groei
en zo veranderen we van spin
tot knooppunt in haar web
en weven we de draden samen
tot dat wat afgescheiden leek
en levend in een eigen wereld
dezelfde melodie begint te zingen als de anderen
dat wat afgescheiden leek wordt een wij
een wij met een dunne huid en wiebelige benen
dat de zorg van een gemeenschap nodig heeft om te groeien

maar een wij dat een lied begint te zingen dat we allemaal kennen
een lied dat al onze stemmen omvat
binnenkort zullen we het voor het eerst weten vast te leggen
zodat het de ruimte kan vullen tussen konijn en vos